

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrisuri nu se retrămit.

Nr. 146.

Duminică, 5 (17) Iulie.

1887.

NOU ABONAMENTU

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.”

Cu 1 Iulie 1887 st. v., s'a început un nou abonament pe trileună Iulie, August și Septembrie la care invităm pe toți onorații amici și prietenii ai foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
pe trei luni 3 fl.	pe trei luni 10 franci
„ șese ” 6 ”	„ șese ” 20 ”
„ unu an 12 ”	„ unu an 40 ”

Abonarea se poate face mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Abonaților de până acum li-se recomandă a însemna pe cupon numărul fășiei sub care au primită diarulul.

Domnii cari se voru abonă din nou se binevoescă a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Brașov, 4 Iulie 1887.

În zilele acestea „Pester Lloyd” a scris un articol plin de amărăciune în contra Cehilor din Boemia. Folia tizsaistă nu și poate ascunde bucuria asupra faptului, că în timpul din urmă s'au încinsu mari certe între cele două partide ale Cehilor între partida lui Rieger și a lui Greg, din cauza nemulțămirei ce domnesce în o parte a poporului boem față cu mersul afacerilor naționale.

Ceea ce supără însă pe „Pester Lloyd” sunt aparițiile, de care este acompaniată lupta dintre Cehi. Amândouă partidele emulează adevărat în manifestarea simpatilor lor către lumea slavă și diarul din Peșta nu înțelege cum poate să fiă ați factori în conducerea monarhiei unu element, care profesază pe față solidaritatea cu slavismul, adevărat cu Slavii din Austria, Ungaria, Rusia, Serbia și Bulgaria și de pe întregu continentul, și susține că coalițiunea ceho-polonă nu oferă nici o garanție pentru existența statului deoarece urmăresce scopuri opuse dreptului public actual, scopuri de desorganizare ș. c. l. Alta este regimul partidei lui Tisza, el a fost cu puțință, pentru că majoritatea fusionată a acceptat bazele de drept public.

„Politik” din Praga la rândul ei nu înțelege nicicum, că li se poate lua în nume de rău Cehilor simțul de solidaritate cu lumea slavă. Diarul boem protestează sârbătoresc, că această conștiință de solidaritate cu Slavii se folosește spre a susținea lealitatea Cehilor față cu statul.

Slavii din Austria — adauge „Politik” — și înainte de toate Cehii au făcut pentru monarhia mai mult ca ori-ce altu popor, și mai puțin făcu în privința această excepțiune Maghiarii. Acești Slavi formeză în Austria majoritatea și celu ce ia în serios principiile constituționale și parlamentare, nu și poate permite afirmarea, că o majoritate parlamentară eșită dintr'o majoritate extra-parlamentară ar pute fi o absurditate în Austria.

Dacă, — adauge diarul cehic — Austria a putut fi guvernată de o majoritate germană și Ungaria este încă guvernată de o majoritate maghiară, de ce se fiă absurd în Austria guvernarea unei majorități slave?

I s'a dat va să dică lui Pester Lloyd un răspuns, care de sigur nu i va fi pe plac.

Ori-cât de mult s'ar svêcol „P. Lloyd” și ori-cât de mult s'ar încerca să glorifice regimul partidei tizsaiste, el nu va pute schimba nimic din faptul, că dinastia dela anul 1870 încocă caută totu mai mult a se rădima pe Slavii imperiului. Acesta s'a dovedit și acum

de curându cu ocaziunea călătoriei prințului de coronă în Galiția și Bucovina.

Nu schimbă spectatorile foilor guvernamentale unguresci nimic nici din faptul, pe care l'a constatat din nou Mocsary într'o convorbire ce-o avu de curându c'unu redactoru ungurescu, faptul adevărat, că majoritatea maghiară dincocă de Laita nu este în stare să consolideze statul cu politica ei, pentru că nu pôte să rezolve în modu rezonabilu cestiunea naționalităților, care este o rană deschisă pe corpul statului și care cu mijloce paliative nu se pôte lecu.

Nu pôte să schimbe în fine toate sofismele și suciturile pressei maghiare fatala împrejurare ce o mai constată Mocsary, că adevărat politica austriacă se hucură în ascunsu, că naționalitățile sunt în continuu ațitate prin încercările de maghiarizare pentru că scie, că fructele acestei activități totu ea le va culege.

On D. Dr. A. Mureșianu, redactorul „Gazetei Transilvaniei,”

în Brașov.

Timișoara, în 12 Iulie n.

Iubite frate și colegu Redactore!

Am fost surprinsu de corespondința apărută în nrul 141 alu „Gazetei Transilvaniei” dela 10 Iulie, datată din Timișoara.

Nu m'a surprinsu conținutul corespondenței, ci faptul că o publică „Gazeta Trans.” și încă îi dă și ore-care valoare, încâtu onorata Redacțiune a „Gazetei Trans.” mă provocă chiar să o lămuresc!

Va să dică: lucrul e atât de seriosu, invinuirile aduse asupra mea sunt atât de grave, încâtu „lămurire” mi-se cere!

Pré bine. O făcu și această dér dechiar că o făcu din respectu către redacțiune și către mama „Gazeta Trans.”, nicidecâtu către respectivul corespondent despre care nu mi vine a crede că scrie seriosu și cu intențiun bane și curate naționale. Nici nu credu că elu să fiă din Timișoara deși, nu mă indoiesc, e posibilu ca corespondența să fiă fostu datată din Timișoara.

Etă dér „lămurirea.”

Află, amice, înainte de toate, că adversarii noștri d'aici, — pricepu în prima liniă pe Românii aderenți ai „Viitorului” și ai „ilustrisimului” dr. Gall, cari dela anul 1884 încocă, de când au inscenat spargerea între Români, totu mereu în mine au lovit, și în d-lu V. Babeșiu. Ei n'au disu niciodată că nu și iubesc națiunea, că nu le trebuie politică și drepturi naționale, ci diceau că „Rotariu e nebuună,” că „Rotariu e una și alta”, că „Luminatoriul” este organul meu și câte toate altele. Când toate astea nu li-au folositu nimic, atunci se apucă de altele. Ei bine sciu, că dacă li-ar succede să mă disuguste, ori iriteze pe mine, atunci — „Luminatorul” nu le va mai strica planurile și plăcerile lor, pentru că — între împrejurările actuale — existența „Luminatorului” dela mine depinde multu.

Angajamentul lor este: „josu cu „Luminatorul”. Dacă această li-ar succede, atunci ar merge cu prinosul pe tipsia la înalta stăpânire comitatensă și la d-lu C. Tisza și li-ar dice: „etă, mari stăpânitori, fructul patriotismului nostru, bucurați-vă de el și milostiviți-ne și pe noi, nevrednicii robii vostri.” Aceștia credu că în asemenea casu, pentru astfelu de jertfă, ar fi remunerați în comitat, érá „ilustrisimul” d-nu Gall Jozsi atunci ar fi în stare să realizeze problema sa: „d'a stérpi în comitatul partidul naționalisticu”, d'a „sparge pe naționaliști.” Până atunci, până când nu se întâmplă această, ilustrisimul nu trece susu de „patriot de sânge puru.”

Spre acestu scopu, repetu, m'a atacat și calumniat „elita” noastră în toate formele în organul lor d'aici: „Gazeta Poporului,” dér eu nici am reflectat la toate astea, pentru că nici le citesc foia, nici sciu ce se publică în ea, nici mă supêru de svêcolirea lor.

Argumentul lor cel mai nou este, că așu fi în-

trat în cercul Reșcașului în legătură cu candidatul guvernamental, și în o epistolă adresată de mine acestuia l'ași fi asigurat că-lu voiu sprijini.

Mi s'a spusu expresu că această invinuire mi s'a făcutu și în foia lor: „Gazeta Poporului”, dér eu nu am voit din adinsu să răspundu nimic la această. Răspundu însă acum, când vedu că li-a succed, bine masându-se, a străbate cu acestea și în colonele prețuitei „Gazeta Transilvania.”

Etă decă „lămurirea” din parte-mi.

Colonele „Luminatorului” sunt foia deschisă pentru totu lumea: în această foia se cuprinde și ținuta mea publică atât față cu „candidatul guvernamental” din cercul Reșcașu, câtu și față cu actul și cauza națională în genere și peste totu. Cine vrea să mă cunoscă, precum și celu ce se indoiesce despre ținuta mea, pôte să și câștige convingere din numita foia pe care o redactezu acum în alu 8-lea anu. Unii din apropierea mea, mă mai cunosc încă dela anul 1864 de când scriam câte ceva la „Neue Fr. Presse” și erau unu scriitorășu ascunsu la „Albina” pe când se redacta ea în Viena sub responsabilitatea amicului meu Dr. Georgiu Popa, de presinte asesoru ref. în Arad.

Etă dér ținuta mea publică-politică; atât și mai multu nimic. Nu credu că cineva să fiă în dreptu a pretinde dela mine mai multă „lămurire” în privința „legăturii mele cu candidatul guvernamentalu din cercul Reșcașu;” și nu o pôte pretinde mai vêtosut atunci, când nu mi-se spune expresu: care candidatu? În numitul cercu a fostu „candidatu” d-lu Dr. Gall, alesu este d-lu Janicsary; pe care dér l'ași fi sprijinitu eu: pe Gall ori pe Janicsary?

Paginele „Luminatorului” răspund chiar și la această inesactitate a ilustrisimei elite. În „Luminatorul” n'am sprijinitu nici pe Gall, nici pe Janicsary.

Dér e vorba de „o epistolă” va să dică de o epistolă privată! Ei bine, iubitul colegu, nu ești ore și tu pré severu față cu mine, întocmai ca ilustrisimii noștri, când ceri dela mine „lămuriri” și pentru epistolele mele private? Cum ajungu eu la această disgrăție, ca să mă rectific în public și cu privire la epistolele mele private? Mă temu forte, că mâne-poimane voiu fi somat să dau lămuriri despre cestiun de altă natură privată, d. e. ce am prânșit, cum am durmit, ce am visat în noptea cutare și cutare, ce epistolă de amoru voiu fi scrisu cândva cuiva?

Să mă pardonezi dér, amice, ca să denegă ver-cui dreptul d'a cere „lămuriri” dela mine despre „epistolele mele private”, fiă acestea scrise chiar și în timpul alegerilor, séu în cestiun de politică, pentru că lucrul d'acestea obvinu adesea chiar și între diplomați și și între omeni de politică. Cu toate astea însă, fiindu că tu mă provoci, amice, din respectu și dragoste către tine și către onor. „Gazeta Transilvaniei” îți dau lămuriri.

Etă, îți spunu, că am scrisu o epistolă privată către d-lu Janicsary, care: vea următorul cuprinsu:

„Magnifice D-le! Audu că și Magf-ta voiesc să pășesc în cercul Reșcașului ca candidatu de deputat dietalu. Rog a mă încunoscșița despre această, eu din parte-mi vă asigur de micul meu sprijin.” Data etc.

Din cuprinsul acestei epistole se vede că eu, când am scrisu, nu sciam pozitivu nici măcaru aceea că d-lu Janicsary pășesc ca candidatu, ori ba; cu atât mai puținu putému cunoșce programa acestui domnu. De altă parte nu puteam presupune cu orecare pozitivitate cumcă Janicsary va păși totu cu programa guvernamentală în contra d-lui Gall, care era și elu guvernamental și despre care p'atunci încă nu se scia că are să și ia catrafusele din cercu, ci credeam că va păși cu ore-care programă anti-guvernamentală. Ba mai multu: indemnul d'a scrie epistola mi l'a datu colegul avocat Lamb I. din locu, care m'a asigurat verbalu că d-lu Janicsary, dacă ar fi în câtva sigur de sprijinirea Românilor, ar păși contra d-lui Gall cu — veri ce programă.

Se vede dér că este neexactu, este ca o golă calumnia afirmațiunea că eu m'am pus în legătură cu candidatul guvernamentalu în o epistolă.

Totul ce am făcut e, că am animat — der numai prin epistolă — pe d-lu Ianicsary ca să păsască, căci voiam din tot sufletul să trântescă pe d-lu Gall ori-cine.

Mai târziu însă m'am convins, că d-lu Gall n'a așteptat trântela ci s'a întrebuintat față cu densul principul: *»promoveatur ut amoveatur«*.

Asta e adevăratul adevăr în cauză.

Intrebările și cestiunile ce privesc pe d-lu Babeșiu și pe fiul său Emilu nu mă privesc pe mine, nici mă simțesc îndatorat a da eu din parte-mi lămuriri. Cu toate acestea îți observ că d-lu V. Babeșiu de circa 20 de zile este în călătorii, și anume la Foen, București, Arad, probabil și la Carloviți — în cauză de despărțire hierarchică — apoi trece la Capolnaș, și se va opri câte-va zile la „Stana de vale“ lângă Beiușiu, pentru restaurarea sănătății sale. Cu greu va fi ajuns să celască ceva, ca să se potă „lămurii“ și densul, și astfel rămâne totă treba cu multele „lămuriri“ redusă la cestiunea: Merită și poate deveni trasă la indoială inima și înțelepciunea politică a unui V. Babeșiu, ori ba? Și potă acestea să se prefacă în fum, să se nimicească d'odată și pentru simplul motiv că nu a dat „lămuriri“ la acușele corespondentului „Lumina“. Dr. Emilu Babeșiu este aqî om de sine stătător, poate să adereze la ori care programă politică, cine-lu poate opri? Cel ce acuză și susținează pentru asta pe tată-său, aceia au datorința să documenteze mai întâiu, în publicitate sau pe cale privată, că tată-său consimte cu încredințată o politică a fiului său și cum că l'a sprijinit, animat ori angajat.

În fine, basat tot pe colonele deschise ale „Luminarului“, nu mai aflu de lipsă a mai reflecta și la întorochie ile, făcute spre a fi calumniat, referitoare la „tainicele descoperiri“. Eu nu am învinuit pe episcopatele noastre pentru „căderea deputaților naționali“, ci am constatat că episcopatele românești de astăzi sunt toate aderente ale politicii guvernamentale, și acesta: în butul (mania) ingerinței și încăleșărilor guvernamentale! Cine vré să mă combată, are datorința să cetască exact și să pricepă bine ce am scris.

După toate acestea primesce o sinceră salutare, confrate redactore, dela alu tău amic și conmlitante.

P. Rotariu.

Răspunsul la această scrisore a confratelui nostru din Timișora îl vom publica într'unul din numerii viitori.

Rusia și Bulgaria.

Era de prevădută, că Rușii se vor face focu pe Bulgari, cât și pe Austria. Tote foile rusești sunt indignate și pline de amenințări. Așa „Nowoje Vremja“ scrie între altele:

„Diplomația austriacă face o politică ofensivă, care tinde să incurce situația din peninsula balcanică. Oficial ea stă încă la o parte, der pune pe locotenentul său de husari să rupă tratatul din Berlin. Rusiei nu-i va părea rău, când acestu tratat nu va mai exista, der nu va permite ca să se stingă așa pe tăcute. Când va fi sunat ultima oră a tratatului, ea va arangea o înmormentare solemnă în *bubuitul tunurilor*. Rusia nu poate lăsa pe poporul bulgar în voia întâmplării; curajosul prinț german, care are de gând să ocupe tronul bulgar și fără consimțământul Rusiei, totu nu va îndrăzni să se stabilească în Bulgaria fără protecția trupelor austriace. Aparițiunea în Bulgaria a acestor

escorte militare va pune capăt răbdării rusești și în fine Rusia va striga: „la o parte mâinile!“ celorl carî au erangeat și sugerat ultima farsă politică în Bulgaria. Prințul bulgar trebuie să fie unu candidat rusu.“

O altă fôia ține unu limbajiu și mai amenințător. Ea dice între altele:

Actuala adunare națională bulgară poate lesne face pe Rusia să se convingă, că Bulgarii nu vor să mergă mână în mână cu Rusia și că prin urmare scopurile rusești în Orient potă fi atinse numai contra voinței Bulgariilor. Însă când odată Rusia va fi convinsă, că Bulgarii îi sunt dușmuni, atunci în scurtu timp Bulgaria potă fi transformată dintr'unu stat autonom într'o simplă noțiune geografică.“

„Tribuna“ din Sibiu

dela 29 Aprilie v. 1887:

„În numărul dela 23 Aprilie v. alu „Tribunei“ s'a publicat unu articol, care se incepe cu următoarea constatare

„Simțindu-se atinsu de acestu articol d-lu Dr. Aurel Mureșianu publică în numărul dela 25 Aprilie v.*) o întimpinare în care întrebă

„Fiindcă vré să se scie că ținu la „onore“ și la „omeniă“ declară, ca autoru alu articolului publicat în „Tribuna“, că în adevăr „în colonele „Gazetei Transilvaniei“ nici măcaru amintire nu s'a făcutu despre „Tribuna“ mai înainte de a fi apărut acestu diaru și că nu'mi aducă aminte ca după aparițiunea „Tribunei“ în colonele „Gazetei Transilvaniei“ să se fi făcutu opintiri pentru discreditarea interpretării noastre

Ioan Slavič.

„Tribuna“ din Sibiu

dela 2 Iulie v. 1887:

„Nimeni n'a venit să ne sprijinescă, der mulți au lucrat pe față și prin ascunsu contra noastră, mulți s'au bucurat în taină, că acum „ne vom frânge gatul“ și nu le vom mai sta în cale.

„Când vorba a fostu de surparea „Tribunei“ Maghiarii n'au statu nici odată singuri și d-lu Dr. Aurel Mureșianu

„dimpună cu cei ce aderă la densul nu li-au fostu agenți mai puțin zeloși ca etc. etc.

SCRILE DILEI.

Unu jidovu Abraham Wertheim înscință deunădele primăria din Clușiu, că are de gând să scotă unu diaru german bilunar intitulat: „Allgemeine jüdische Zeitung“, de cuprinsu confesional și social. Răspundându-i-se că trebuie să depună o cautiune de 5000 fl., comunică în ziua următoare, că fôia sa se va ocupa cu lucruri economice, beletristice și artistice. La acesta „Kolozsvar“ dela 13 Iulie n. face următoarea observare caracteristică: „Puțin ni-ar păsa ce redigază el, der în totu casul trebuie să vorbim, că aci în Clușiu are să se editeze unu diaru jidovescu în limba germană. Ce vré d. Wertheim cu această fôia? Să apere interese confesionale? Cine are aci nevoie de asta? Vré să promoveze economia, ori să cultive aci la noi literatura germană? Colinde odată orașul Clușiu și vedă, decă găsește măcaru o singură firmă germană? D. Wertheim

să ia josu acel titlu german de pe fôia sa și să se revolte în prima linia pe proprii săi (soși de credință patriotică). — Adecă certă în familia și pentru pătece, căci șovinismul ungurescu între jidovi e numai unu titlu de dreptu pentru gheșefuri.

—x—

„Kolozsvar“ și „Pol. Volksblatt“ au visat că în munții comitatului Brașov există o bandă de tâlhari bine organizată, în contra căreia s'ar fi trimis unu înregu regimentu de soldați, fără să facă vr'o ispravă, fiindcă tâlharii erau ocrotiți de ciobani; numai după arestarea acestora, ținutul s'a curățit de tâlhari, cari au fugit în România, unde unulu a fost prins și altulu împușcat. Din parte-ne putem comunica, că în contra bandiților s'au trimis vr'o 27 de gendarmi, la avisul autorităților române, ca la casu de a trece banda din România dincoace, să potă fi urmărită și prinsă. Trupele însă s'au trimis să țină ordinea la „patrioticele“ alegeri.

—x—

„Sieb. Deutsch Tgbt“ raportéză amăruntulu asupra unui nou act de violență comis de guvern contra unei comune săsești a comitatului Târnava mare. Printru unu ukas ministerial se ordonă casarea în timp de opt zile a iazului morii dela Șaroșu în Târnava, care șesisă de 300 de ani. Nu cumva, întrebă numita fôia, asta prima răsplăt pentru că Sighișora a alesu deputat guvernamental? — Tristulu lucru că Sasii încă totu nu se mai convingu odată, că cu câtu voru fi mai slugarnici, cu atât mai tare îi va stringe guvernul ungurescu în clește.

—x—

Cetim în „Liberalulu“ din Iași: Parasca Hurghiș, moșenitorea celor 100,000 fr. din ducatul Bucovinei, s'a găsitu servitorea la Tergu-Frumosu într'o pozițiune foarte miserabilă. Ea este de origine română, din satulu rezeșescu Ciocănescu aproape de frontiera Ungariei, și nu avea nici o cunoștință despre fericirea ce o așteptă.

—x—

Din Apoldulu mare se scrie că unu băetu de 13 ani în timpul unei ocupațiuni economice cădu de pe o bâră pe o așa numită scară de secerișu atât de rău, încâtu cuele ei îi pătunseră șoldulu și nenorocitul, înainte d'a sosi ajutoru medicalu, își dete sufletulu, precum se presupune, în urma pré mării perderi de sânge.

—x—

Metropolitulu primat alu României, care a plecat în străinătate să-și caute sănătatea, oprindu se în Viena spre a consulta somitățile medicale, a primitu mai multe visite între care și pe aceea a Nunciului Papei.

—x—

Primăria din București a comandat la Londra o mașină, care în același timp mătură, stringe și incarcă gunoiulu. Acesta mașină potă funcționa în stradele pavate cu piatră cubică.

—x—

Luni în 18 Iuliu n. se dă la No. 11 în grădină unu concertu (Liedertafel) cu unu program variat, de cătră societatea de cântări germană din Brașov „Männergessangverein“ sub conducerea d-lor Anton Brandner și Leopold Frank. În casu de plôia, concertulu va fi în sală. Inceputulu la 8 ore séra. Programulu e foarte variat.

Regularea Porților de feru.

Tote scriile aduse până acum în afacerea regulării Porților de feru se desmintu în „Vas. és Közlek Közl.“, care e autorizat a spune că numai aceea e adevăratu

FOILETONU.

Misterele Veneției.

de Edouard Didier, traducere de Ioan S. Spatali.

I.

Cununia cu Marea.

— Bravo Ricardo! strigară două mii de voci din popor.

Însă nobili de pe Bucentaur nu împărțiau entuziasmulu popularu pentru amestecul lui Ricardo la cununia dogelui cu Marea. Unulu din ei, mai nerăbdător decât ceilalți, trase chiar sabia și se repeși spre gondolier; acestu nobilu era Batista Martinengo.

— Obraznicule! îi duse el.

— Da ce ai domnule căpitan? duse gondolierulu fără să-și piardă veselie lui sfruntată.

— Am să te pedepesc! duse Martinengo ridicându sabia.

Însă brațul lui Francesco Foscari îl opri.

— Căpitan, ai uitat că numai eu comandu aci. Bagă sabia érași în teca! îți ordon! îi duse dogele cu asprime.

Căpitanulu fu silit s'asculte și dogele întorcându-se spre gondolieru îl întrebă:

— Ce vreți dela noi, gondoliere?

— Alteț! Serenisimă, am vrut s'ajut ceremoniei cununii voștre! duse Ricardo.

— Asta'i o mare îndrăzneală și ai putea fi pedepșit. Nu scii?

— Negreșit că nu sciu, Escelență și decă n'ășu fi avut altu scop, n'ășu fi îndrăsnit să tulburu pe Serenitatea Voștră urcându-mă până aci. Însă am să vă vestesc o veste mare, care vă interesază nu numai pe Voi der chiar pe Serenisima Republică.

— Vorbesce și fii scurt! duse dogele.

— O! n'am trebuință de multe vorbe ca să mă pricepeți.

Și înălțându-se pe spatele himerei:

— Serenitate, căsătoria voștră cu Adriatica nu va fi stearpă anul acesta! duse el.

Francesco Foscari credu că vorbele acestea erau vre-o glumă populară și încrunță sprâncele. Cu toate acestea întrebă cu o voce liniștită:

— Ce vreți să dicit, gondoliere?

— Doge, privește colo, la spatele acelor alge, acolo este unu copil pe care ț-lu trimete Marea! duse Ricardo.

Vorbindu așa, gondolierulu arăta cu boneta ceva mai departe unu coș, ce se odihnea plinindu ca unu cuib de vrăbi de valuri. În coșulețulu acela era unu copilăș și părea că dorme.

Glasulu puternicu al lui Ricardo putuse fi auditu foarte departe. Cum audira omenii din popor despre ce era vorba, tăcură numai decăt. Prorociile rele periră și acestu simbolu, care fu iute luat de imaginațiunile acestora meridionale de unu Moise mititelu, pe care Provedința îl trimetea Veneției ca semnul alianței dogelui său cu Marea, făcu o impresie adâncă în sufletele superstițioșilor Venețiani. Tote luntrile se urniră deodată

pentru a se duce să aducă copilulu, însă unu gestu alu dogelui opri aventulu tuturor.

— Stați toți pe loc! — duse el — gondolierulu Ricardo este dator s'aducă copilulu pe care l'a descoperit. Gondolieru — adăgă dogele întorcându-se spre Ricardo — du-te să aduci coșulu pe bordulu Bucentaurului.

Urișulu se afundă în apă și până să nu trecă încă mirarea pricinuită de scena acesta ciudată, Ricardo gondolierulu ajunsese la coș și începu-se să-l împingă înaintea lui până ajunse pe bordulu Bucentaurului.

Aplausele cari primiră pe Ricardo când predete coșulu în mânil dogelui nu încetaseră încă, când Francesco Foscari făcu semnu poporului că vré să vorbescă. Curiositatea era o jumătate de tăcere.

— Copilulu este viu! duse dogele.

— Bravo! bravo! strigă mulțimea.

— Este o fată și pare să fiă numai de câteva săptămâni! mai duse dogele.

— Fiica Adriaticei! duse unu glas.

— Fiica Adriaticei! Viva! viva! repetă mulțimea.

— Corpo di Bacco! fiica Adriaticei va fi sub epitropia Veneției! strigă Ricardo.

— Da! da! strigă și mulțimea.

— Nu-i adevăratu, Escelențe? duse Ricardo cătră senatori.

— Așa să fiă! duseră într'unu glas senatorii mișcați potă de situația ciudată, ori mai multu zilipsindu popularitatea pe care și-o recucerise Francesco Foscari din întâmplare.

că ministrul de comunicațiune Baross se ocupă serios cu cesiunea regulării Porților de feră și are intențiunea a o rezolva într'un mod, care se împovărează cât se poate mai puțin visteria statului. Ministrul are de gând să călătorească în curând la Dunărea de jos spre a-și câștiga cunoștințe despre raporturile terenului din împrejurimea Porților de feră.

Stând lucrurile astfel, „Românul“ observă următoarele: „Diarele din Austro-Ungaria ne spun, că guvernul ungar se ocupă serios cu cesiunea regulării Porților de feră. Această știre nu ni se dă pentru întâia oară; ea a fost regulată pusă în circulațiune de câte ori a fost vorba de alcătuirea bugetelor pentru statul ungar. La sfârșit însă totdeauna s'a constatat că în casa statului ungar nu sunt bani și astfel cesiunea regulării Porților de feră a rămasă tot în starea de mai înainte, adică ca să se studieze. Credem că și de astădată tot astfel se va întâmpla.“

Administrația pašalicescă.

În comuna Saghul de jos (Also-Sagh) se fixase pe ziua de 25 Iunie alegerea unui notar cercual. În ziua hotărâtă se adună în număr complet corpul reprezentativ atât al acestei comune, cât și al comunei Izsakfa, aparținătoare de același cerc notarial. Curând după aceea apărură și solgăbirul cu 4 gendarmi. Când se pârși la actul alegerii, fisolgăbirul ceti numele a 4 candidați pentru acest post (dintre aceștia erau 2 esecutori de dare și 2 ajutori de notar) și provocă pe reprezentanții comunali să alegă pe unul din acești patru. Ca răspuns la această provocare, reprezentanții comunali rugară pe fisolgăbirul, ca să candideze și pe locțiitorul de notar de până acum, de orec e cunoscut și iubit de ei, pe când pe ceilalți patru nu-i cunoștea nimenea și nici nu-i voiesce nimenea. Drept răspuns fisolgăbirul declară, că nici vorbă nu poate fi de această candidatură și că deca comunale nu se supună, el telegrafiază după armată. Represenții comunali, nespărindu-se de această amenințare, îl rugară să li se ia la protocol cererea lor, der fisolgăbirul replică că, deca reprezentanții comunali nu voiesc să se aleagă pe unul dintre cei patru candidați propuși, îl va numi el și nealesu. Așa s'a și întâmplat. Fisolgăbirul neținându-se de voiața comunelor, numi notar cercual pe unul din cei patru protegiați ai săi și îl și puse imediat în oficiu. Comunele au protestat la minister în contra acestei violențe.

Și așa e pretutindenea în această țară plină de pasale unguresci. Ministrul, fișpanii și solgăbirii sunt totul, lege înaintea lor nu există.

Correspondența, despre care am făcut amintire în articolul de fond din numărul de ieri, este următoarea:

Din marginea Câmpiei, Iulie 1886.

Nu pot să nu revin la corespondența publicată în prețuita „Gaz. Trans.“ Nr. 124, unde s'a spus: cum un țeran român din Iclandul mare a fost desmoștenit de o mică proprietate a sa de către un „domn“ ungar, cum din incidentul unui incendiu la respectivul domn suspițiunea a cădută pe bietul țeran român, pe care gendarmii împreună c'unu fecior al său l'au dus în temniță. — În decursu aprupe de două luni de zile s'au tot citat la martori, că dora se va afla vreunul mincinos — der pe semne n'a fost unu care să mințescă; o biată muiere nu pre sănătoasă, bătrana a fost dusă cu trăsura domnului de ungar, der

— Popor al Veneției, ce nume îi dai ficei Adriaticei? ăse dogele beatu de triumfulu neașteptat, de care se desobișnuise.

— Veneția! — ăse Ricardo — Veneția, ca și sora ei mai mare, ădită pe cele șapte dec de insule.

— Da! da! Veneția, Veneția frumoasă! răspunse mulțimea.

— Fiă! și ve făgăduesc să veghez peste Veneția acasta totu cu atata dragoste câtu am veghiat și peste cealaltă, nu numai în cei optu-spre-dece ani de dogat, der chiar și câtu voiu trăi, ca unu ce mi am închinat viața intrăgă serenissimei Republice.

Mulțimea transportată aplaudă multă vreme încă. În sfârșit Bucentaurul luă drumul înapoi până când se oprî maestros dinaintea Piazzetei ca să debarce Foscarii și totă noblețea Veneției, care, prin'o curtenire ipocrită, reconduse în procesia până în josul scării Uriașilor pe dogele acesta, pe care îl adăpa cu mahniri în fiacare ă și pe care trebuia să-l depue 17 ani mai târziu.

În vremea acasta cele mai multe gondole și luntre s'erau ale omenilor din popor vislav în sus pe Canalul cel mare și se îndreptau repede spre Rialto. Serbarea nu părea sfârșită pentru totă lumea, fiindcă totă mulțimea acasta pistrue, care umplea gondolele și luntrile, scotea chiote de bucuria printre cari se deosibeau neconținut vorbele acestea:

— Castellanii! Ni-oloiți! lupta voinicilor gondolieri și a vitejilor pescari dela Chioggia! Lupta! Lupta!

(Va urma).

poate că n'a spus precum ar fi intenționat domnul și pentru aceea cătră casă a trebuit să vină pe jos.

Apoi mă miră mult de domnul de maghiar din Iclandul mare, cum de acasă pe un preot care învață pe un țeran român (cărui i s'a făcut nedreptate) să dea prescuri, să se roge lui Dumnezeu, cum de ăce că nu știe ce va să ăică a da prescuri? Der întreb: D-ta d-le Maghiar, de ce ai dat prescuri atunci când ă-au perit nise purcei, d-ta, care ești reformat, și după servirea prescurelor ă-ai găsit purcei? . . .

Destulă că bietul țeran român dimpreună cu feciorul său au venit din temnița prezentându-se înaintea subscriului cărui bietul fecior s'a plâns că cum l'au chinat anume: că parcălabul l'a băgat într'o odă și a început a-lu palmui de tôte părțile ca să spună de incendiu. De unde se spună, deca nu știa. După ce i-a ferecat mâinile în fier de cugetă că vrea să-i sdrobescă oșele, mâinile i le-a legetu la picioare, va să ăică l'a legetu fedeleșu, apoi parcălabul al cărui nume nu-l știu cu-o bătă de trestia de mare s'a apucat și atata l'a bătut peste cap, spate, mâni, picioare, până el însuși s'a ostenit, ca feciorul să spună de incendiu.

„Tôte oșele imi sunt amorte, nu le simțesc. Cine știe mai vedé-voiu ăi bună. Aceste cuvinte le-a rostit feciorul țeranului român din Iclandul mare. — Apoi ca să știe despre acestea președintele judecătoriei singulare nu o potu presupune, căci până acum acel jude e cunoscut ca om drept. Acum însă, când bietului țeran i-au rămas cucuruzele nesăpate, când el împreună c'unu fecior al său mai mare a fost tirit în temnița pe basa unei simple presupunerii reuțaciose — acum, când feciorul bietului țeran fu bătut în totu chipul, mai ologit, întreb: cine îi va reînțorce pierderea timpului? cine va susține viața lui și a familiei cu micii copii în erna venitore? cine va lua durerea din trupul și oșele bietului fecior de țeran, care o sême și acum după 5—6 săptămâni?”

Veți, d-le Redactor, acasta e administrațiunea cea bună a guvernului actual. Numai să facă voia domnului de ungar, pe bietul Român îl băt, îl batjocuresc, îl aruncă în temnița și fără de nici o vină numai ca să știe Românul că Ungurul e la putere.

Romul S. Orbeanu,
preot român.

Din comitatul Cojocnei, 8 Iulie 1887.

„Kolozsvár“ din Clușiu, în numărul său dela 20 Iunie, vorbind despre decursul alegerii de deputat din Cojocna, ăce între altele: „A fost foarte frumos, că și preoții români s'au grăbit a lua parte activă la alegere.“

Pe preoții despre cari vorbește „Kolozsvár“ mărturisesc, că nu i-am ținut vrednic să mai stric hârtia cu ei, der ca să nu cugete Românii din alte părți, cari vor ceti numărul amintit din „Kolozsvár“, că preoții români din Câmpia nu ar fi ținut strins la hotărârile conferenței naționale din Sibiu, notez și numele acelor rătăciți, cari au luat parte la alegere, spre a mai completa puțin catalogul apostatilor națiunii românesce. ăta-i:

Basilu Furago, preot gr. cat. în Suatul de sus. Preotul acesta s'a rămasit, că nu va bea rachiu un an de ăile—deorece mai înainte bea mai numai rachiu în loc de apă—și acum pentru ca să-și stimpere setea, a credut să profite de ocaziune luând parte mai întâi la ședința de candidare din Clușiu, apoi la alegere în Cojocna. Tocană și rachiu va fi căpătat el destul, der „ospitalitatea“ de care s'a bucurat mai ales la alegerea din Cojocna a plăt'o scump, căci întorcându-se dela alegere spre casă, pe drum, la locul așa ădit la „Valea brăscii“, colegii săi, cu cari a mâncat tocana în Cojocna, l'au luat la mână și l'au bătut grozav, așa că era câtu p'aci să-și ia adio dela tôte tocanele din lume. Acesta deră și a primit deja resplata pe pământ; mai urmăz pentru el resplata lui Dumnezeu în ceriu.

În locul al 2-lea vine preotul gr. or. Ioan Călăceanu din Suatul de jos. Acesta a cerut înainte de alegere ajutoru dela Trefort, și de aceea, ca să și facă un „merit“, a credut, ori pte i s'a și șoptit, să ia parte la alegere. Așa a și făcut, s'a dus acolo, s'a amețit cu rachiu; a venit acasă și a fost „pripocșit“ de Trefort cu 50 fl. Ar mai fi preotul gr. or. din Sopor, cu numele Chiraiu, expreotul gr. cat. din Cistelec, Alexandru Vamoșu, și învățatorul, ori cantorul din Sămbotelec, Teodoru Grauri. Aceștia sunt trei bulendre românesce, cari și cu ocaziunea alegerii de deputat din periodul trecut s'au lăpădat de neamul lor pentru o miserabilă tocană. Au fost tratați de adevărați Români așa precum merită și au fost terfelit prin ăiare, der tôte acestea nu i-au făcut să cunoscă ce i rușinea. Almintea părintele Vamoșu a fost scos de mult din tagma preoțescă și astăđ — după ocupațiunea sa de gheștar — se pte numera mai mult între Evrei; cel din urmă însă, Graur, este un perdat, despre care nici nu știu anumit, deca este învățator ori numai cantor; ca cantor e mai probabil, der ca învățator nu-l cred de capabil. Ori cum ar fi însă, el premerge cu exemplu rău la popor și nu e vrednic de funcțiune românescă. Sunt sigur, că d-l preot respectiv și-a dat silința să-l îndrepte, der deca până acum nu i-a succes, d-sa trebuie să ăină cont de

aceea, că omenii lăpădat și fără rușine n'au loc în funcțiuni bisericesci. Despre acasta este responsabil. Mână în mână cu învățatorul Graur merge și învățatorul gr. or. Șomlea din Mociu și Vesa din Jaca, cari încă au luat parte la alegere.

ăta plevea Românilor din Câmpia, ăta lăpădăturile noastre, cu cari se laudă „Kolozsvár“!

Din acestea veți afla și răspunsul cerut în unu din numerii de mai înainte ai „Gaz. Trans.“ în privința școlii de stat din Mociu, căci nu e mirare, deca mai mulți copii de Român au cercetat acastă școlă, deorece acolo ar trebui un învățator mai harnic, nu ca învățatorul Șomlea, care își perde timpul mergend pe la alegere. Ar mai fi să amintesc numele a doi preoți din Câmpia (dă-i pe față — Red.), cari deși n'au luat parte la alegere, der au influențat asupra alegătorilor din comunele lor ca să mergă la alegere. Eu credeam despre aceștia că sunt bun Român, der acum m'am convins că m'am înșelat amar.

X.

Raportu polițienesc.

Soția lui Wenczel Petzl aflător în serviciu la calea ferată de aci ca avisor, a făcutu ađi arătare, că bărbatu său n'a venit acasă de trei ăile și că s'a depărtat din Brașov, nu se știe încătrău.

Ađi-dimină la 4 ore, ălerul Foro Andras a furat din coridorul depositului central al pompierilor un lanț de opritoare. În Strada vamei hoțul, care fugea, fu prins de un polițai și arestat.

SCRİ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.“)

EBENTHAL-DÜRNKRUT, 16 Iulie.—Prințul de Coburg a răspuns deputațiunii bulgare că rămâne credincios promisiunilor săle și hotărârilor ce le-a făcutu cunoscute națiunea bulgară în prima ă. Deca i-ar fi permis să urmeze impulsului inimei sale, ar alerga cu grabă în Bulgaria. Der prințul ales al Bulgarilor trebuie să respecte tractatele. Acestu respectu va fi puterea regimului său, va asigura mărirea și bunăstarea națiunii bulgare. Speră că va succede a justifica încrederea Porții și va redobândi cu timpul simpatiele Rusiei, căreia Bulgaria îi dătoresce emanciparea politică, și deci mare recunoștință. „Contați pe mine, pe devotamentul meu, despre care speru să potu da doveđi, când voiu socoti că a sosit momentul. La masa festivă prințul ridică un toast pentru Bulgaria.“

SOFIA, 16 Iulie. — În cercurile guvernului se vorbește că, deca candidatura prințului de Coburg ar suferi naufragiu, Sobrania va proclama pe prințul Alexandru ca regent, rămânend regenta până atunci, până când prințul ori moștenitorii lui se vor întorce în Bulgaria.

DIVERSE.

Cununiă. — D-șora Elena Berinde, fiica d-lui parochu protopop Alexe Berinde și a soției d-sale Rosalia Lengyel, cu d-lu Alexandru Zoicașiu, teologu absolut, își vor celebra nunta în Sein la 25 Iuliu 1887 4 ore p. m. — Felicitările noastre!

Regina din Hawai. — Cu ocaziunea jubileului reginei Angliei, regina din Hawai a făcut multă supărare funcționarilor Curții englese. Regina de Hawai e forte gelosă de calitatea sa de suverană. Când ea descinse în „Alexandra-Hotel“ i se trimise dela palatul Buckingham un echipaj regal. Însă sevitorii nu purtau livrele scarlatine și de acea regina Hawai ceru să se îndrepteze îndată aceea greșală, ceea ce se făcu. Regina descoperi o erore și în escortă. Ea respinse cu dispreț pe husarii trimiși, cerend o escortă din regimentul de cavaleria de gardă, ce se da ca escortă membrilor Caselor regale domitoare. La banchetul din palatul Buckingham regele Belgilor avea să conducă pe regina roșia la masă. Regele refușă, ceea-ce făcu și regele Saxoniei, ăcend că nu pte face onorurile unei suverane roșie. În fine a trebuit să primescă acastă misiune ducele de Edinburg. Regina a trebuit să plece repede din Londra, căci în Hawai isbucnise o revoluțiune și soțul său era să pără regalitatea. Cheltuelile ospitalității, arătate de regina Victoria, în timpul jubileului, prinților streini adunați în Londra, ar fi fost de peste 100,000 lire sterlinge adică 2,500,000 franci. Ce nu s'ar fi putut face cu aceste milioane pentru enorma mulțime de srači din capitala Angliei!

De ađi încolo se va trimite ăiarul numai acelor domni, cari și-au reînțit abonamentul.

Administrațiunea.

Editor: Iacobu Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena
din 15 Iuliu st. n. 1887.

Rentă de aur 5%	101 55
Rentă de hârtia 5%	87 75
Imprumutul căilor ferate ungare	151 40
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ung. (1-ma emisiune)	97 90
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ung. (2-a emisiune)	127 -
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ung. (3-a emisiune)	115 50
Bonuri rurale ungare	104 50
Bonuri cu cl. de sortare	104 50
Bonuri rurale Banat-Timoc	104 40
Bonuri cu cl. de sortare	104 50
Bonuri rurale transilvane	104 90

Bonuri croato-slavone	104 50
Despăgubire p. urma de vină ung.	100 -
Imprumutul cu premiu ung.	122 75
Losurile pentru regularizarea Tisei și Segedinului	122 75
Renta de hârtia austriacă	81 50
Renta de arg. austr.	83 25
Renta de aur austr.	112 20
Losurile din 1860	137 -
Acțiunile băncii austro-ungare	889 -
Act. băncii de credit ung.	284 75
Act. băncii de credit austr.	281 -
Argintul — Galbin împărătesc	5 95
Napoleon-d'ori	10 03
Mărci 100 Imp. germ.	62 20
Londra 10 Livres sterlinge	126 60

Cursul pieței Brașov
din 16 Iuliu st. n. 1887

Banconote românești	Cump. 8.63	Vend. 8.65
Argint românesc	8.55	8.60
Napoleon-d'ori	9.97	10.01
Lire turcești	11.34	11.37
Imperiali	10.34	10.37
Galbeni	5.89	5.94
Serisirile fonc. » Albina » 6%	100 -	102 -
» » » 5%	98 -	99 -
Ruble Rusesci	109 -	110 -
Discontul	7—10%	pe an.

AVISU.

8—10

Deoarece mi-am părăsit atelierul meu fotografic de mai înainte din Strada căldărarilor de jos Nr. 506, îmi permit a face cunoscut onor. publică că de aci înainte primesc a fotografia precum și peste tot comande numai în atelierul meu nou construit, corespunzător celor mai moderne pretențiuni ale artei, în Strada căldărarilor de sus Nr. 487.

Cu totă stima

Leopold Adler,
fotograf.

Nr. 2636—1887.

Publicațiune,

referitoare la mai jos amintitele măsurări de dare.

Conform §§. 16 și 18 ai art. de lege 44 din 1883 se aduce la cunoștință generală, cum că consignațiunile măsurării de dare înmanate de inculțul inspectoratului reg. de dare pentru periodul anului 1887 zacă la subscrisul oficiatului de dare în decurs de 8 zile i. e. din 18—25 Iulie a. c. înainte de prânz dela 8—12 ore și după prânz dela 3—5 ore spre examinare din partea fiă-cărui și anume:

1. Conspecțele măsurării dărei de venit de clasa I. și a II-a, cuprinzându darea servitorilor supuși dărei, darea meseriașilor fără calfe, darea diurniștilor etc., mai departe darea posesorilor de case și de pământ cu a doua clasă.
2. Conspecțele măsurării de dare a dărei de venit de a IV-a clasă, cuprinzându acei indiviți, cari sunt în ocupațiune cu un salariu anual séu cu o simbră, séu aceia cari capătă vr'o pensiu.
3. Conspecțele măsurării de dare după aruncul dărei de venit după darea de casă și pământ.
4. Conspecțele, cuprinzându darea după cametele de capital și rente.

În contra amintitelor măsurări de dare pôte ca să-și așternă fiă-care recursul la inculțul comitetului administrativ și anume:

1. Acei supuși dărei, a căror dăre din amintitele categorii a fost deja măsurată în anul trecut. În acestu casu se pôte ascerne recursul în decurs de 15 zile i. e. până inclusive 23 Iulie a. c.
2. Acei dăjdieri, cari pentru prima oră sunt supuși dărei din amintitele categorii pro 1887, și anume acestu recursu are să se așternă în decurs de 15 zile, începându cu ziua inducerii datoriei lor de dare în côlele lor pentru solvirea dărei.

Recursele au să se așternă la primarul orășenesc respective la magistrat.

Recursele așternute după terminul amintitu se resping.

În fine se provocă toți dăjdierii ca, spre scopul amintirii dărei lor în côlele de dare, să se prezenteze imediatu la subscrisul oficiatului.

Brașov, 13 Iulie 1887.

Oficiolatul orășenesc de dare.

Insciințare.

Reuniunea femeilor române din Brașov a înființat, după cum se scie, un internat, cu scopu de a instrui fetițele aședate aci în menajulu casei, precum și în diferite lucruri de mână, ce cadu în sfera unei bune economie, și anume se învață aci:

- a) A pregăti totu felulu de mâncăr;
- b) A spăla și a călca totu felulu de albituri;
- c) A cöse la mașina albituri și vestminte;
- d) A törce, a țese pândă, postavu, covore și alte lucruri pentru trebunțele casei (industria de casă).
- e) A cultiva legumi;
- f) Regulii igienice.

În acestu internat se primesc:

A. Interne.

1. Fără plată fetițe orfane, sërăce, care voru fi absolvat 3—4 clase primare, și voru fi implinit 14 ani. Aceste fetițe voru provede tôte serviciile interne.

2. Cu plată se primesc: parte fetițe de acele care au absolvat clasele primare și voru să se cualifice numai în lucrurile, care se înstruază în internat; parte de acele, care pe lângă acestă cualificare voru să continue învățamântulu la vre-una din școlele din locu.

Pentru înstrucțiunea în lucrurile de sub a, b, c, d, e, f, precum și pentru întreaga alimentare (nutrire) se plătesce anticipativ 10 fl. pe lună pentru fiă-care fetiță.

B. Externe.

Fetițe de acele din Brașov, care vin în internat numai peste di, plătesc pentru înstrucțiunea de sub punctele a) până la f) precum și pentru mâncarea de prânz și de sëră (ojină) 6 fl. pe lună.

Părinții, care voescu să-și așede ficele lor în acestu internat, au să se adreseze la subscrisa presidentă până la 15 Augustu st. v.

Agnes Dușoiu m. p.
presidentă.

Dr. Nicolau Popu m. p.
actuar.

1—3

Meseriașul român,

Institutu de credit și depuneri
IN BRAȘOV

Strada Scheilor Nr. 146.

Öre de birou: Marția, Joia și Sâmbăta
dela 3—5 d. a.

Se potu face depuneri de economii și de nemembrii pentru care se dau netto 5% interese pe an, plătindu institutul darea cătră stat.

Informațiuni mai de apröpe la birou.

Direcțiunea.

Pentru fumători de țigări.

Fabrica Braunstein freres.

în Paris 65
Boulevard
Exelmans
produce

Hărtiile
de
țigară

cu mărcile aici
tipărite

ORICE CONTRAFACERE A ACESTEI
HĂRTII SE VA URMARI CONFORM
LEGEII

FRĂȚII BRAUNSTEIN
SINGURI FABRICANȚI
PARIS
DÉPOSÉ S.G.D.G. EN FRANCE ET À L'ÉTRANGER

„Les dernières Cartouches“ și „Dorobanțul“

cari au fost declarate, de cele dintău autorități științifice din Austria și Ungaria pe baza analizelor făcute, absolutu libere de ori ce materii vătămătoare sănătății și ca hărtia de țigară cea mai ușoră și cea mai bună, ce a existat vreodată. Deörece și la noi domnesce convingerea că pentru țigări bune, în prima linie calitatea hărtiei de țigară este datăöre de măsură, hărtia de țigară „Les dernières Cartouches“ și „Dorobanțul“ a devenit din ce în ce mai plăcută, și se pôte găsi la tôte firmele mai mari. Veritabilă este numai aceea hărtia, a cărei etichetă se asemănă cu cliseulu și care are firma „Braunstein Freres.“ Fabrica a deschis un depositu pentru servirea promptă a mușterilor, sub firma comercială protocolată în Austro-Ungaria: Braunstein freres, Wien, 2. Bez., Negerlegasse 8.

2—12

Pentru sezonul de vară.

Se închiriază vreunei familii distinse străine o locuință mare, elegantu mobilată

în centrul orașului, etagiulu I-iu constătöre din salonu, mai multe odăi, bucătăria etc. — cu folosirea eventuală a unui bunu piano.

Informațiuni se dau la administrația acestui diaru. 2—6